

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/312/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711207491
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6711207491.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: T. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX, XXX XX W., zastúpenej JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, so sídlom Dukelských hrdinov 22, 960 01 Zvolen, o zaplatenie sumy 4 244, 56 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 17C/152/2011-358 zo dňa 27. 05. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich podľa ustanovenia § 151 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „OSP“) rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že podanou žalobou s návrhom na vydanie platobného rozkazu sa žalobca domáhal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 4 244,56 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 4 244,56 € od 14. 05. 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Gradua Finance, a. s., so sídlom Plynárenská 7, 824 79 Bratislava, IČO: 36 792 420 a žalovaná uzavreli dňa 11. 09. 2007 Zmluvu o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia (ďalej len „Zmluva“), podľa čl. II. bod 2.2 ktorej základom činnosti žalovanej bolo uzatváranie poistných zmlúv v mene a na účet poisťovne/poisťovní, pre ktorú/ktoré túto činnosť vykonávala spoločnosť Gradua Finance, a. s. Podľa čl. IV. bod 4.1 Zmluvy mala žalovaná za svoju činnosť nárok na províziu, a to za podmienok ustanovených v Zmluve. Podľa čl. V bod 5.1 Zmluvy žalovaná „ručila za storno sprostredkovaných poistných zmlúv“. Podľa Provízneho listu, výška „storno provízie“ bola určená percentom z vyplatenej provízie za danú poistnú zmluvu, ktorá závisela od dĺžky trvania sprostredkovanej poistnej zmluvy a od rozhodujúceho mesiaca sprostredkovanej poistnej zmluvy, v ktorom došlo k zániku poistnej zmluvy. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že celková výška nárokov žalobcu voči žalovanej na vrátenie „storno provízie“ predstavuje sumu 4 244,56 €. Uvedená suma zodpovedá súčtu jednotlivých nárokov na vrátenie „storno provízie“ vo vzťahu k jednotlivým zaniknutým poistným zmluvám.

2.1 Na žalovanú sumu vydal okresný súd Platobný rozkaz č. k. 20Ro/142/2011-26, proti ktorému podala žalovaná odpor, kde uviedla, že nárok žalobcu na vrátenie provízie považuje za bezpredmetný, a to z toho dôvodu, že skutočnosti, o ktoré žalobca svoj nárok opiera, ničím nedokladoval a ani nepreukázal. Žalobca napriek viacnásobným pokusom žalovanej o zdokladovanie (preukázanie) jeho údajného nároku nikdy nepreukázal, na základe čoho sa „storno provízie“ domáha, pričom v Zmluve nie je pojem „storno provízia“ špecifikovaný tak, aby bolo jednoznačné, kedy k nemu dochádza.

Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že spoločnosť Gradua Finance, a. s., ako právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa 11. 09. 2007 ako zastúpený so žalovanou ako sprostredkovateľkou Zmluvu o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bola úprava vzájomných práv a povinností zmluvných strán za účelom získavania záujemcov o poistenie a vykonávanie sprostredkovania poistenia sprostredkovateľom v súlade s registrovaným predmetom činnosti zastúpeného. Sprostredkovateľ vykonával svoju činnosť v zmysle zákona č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia a sprostredkovaní zaistenia. Predmetom činnosti žalovanej bolo predkladanie ponúk na uzavretie poisťných zmlúv, predkladanie návrhov poisťných zmlúv, uzatváranie poisťných zmlúv so záujemcami o poistenie v mene a na účet poisťovne/poisťovní, pre ktorú/ktoré túto činnosť vykonáva, spolupracovanie pri správe poistenia z poisťných zmlúv uzatvorených žalovanou ako aj poskytovanie odborného poradenstva v oblasti poisťovníctva. Za túto činnosť vznikol žalovanej nárok na províziu v prípade, ak žalovaná uzatvorila zmluvu alebo ak k uzatvoreniu zmluvy došlo na základe odporúčania žalovanej prostredníctvom tímového vyššieho sprostredkovateľa v zmluvnom vzťahu so zastúpeným. Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že podľa článku V bod 5.1 Zmluvy, sprostredkovateľ poistenia (žalovaná) ručí za storno sprostredkovaných poisťných zmlúv. Výšku „storno provízie“ v závislosti od dĺžky trvania sprostredkovanej poisťnej zmluvy upravuje tabuľka koeficientov, na základe zmlúv s jednotlivými zmluvnými partnermi zastúpeného. „Storno províziou“ sa rozumie provízia, ktorú je sprostredkovateľ povinný vrátiť zastúpenému do 15 dní od výzvy zastúpeného. Žalobca predložil okresnému súdu 18 poisťných zmlúv, za ktoré boli žalovanej vyplatené provízie, pričom išlo o poisťné zmluvy, ktoré boli stornované (zrušené) v období, na ktoré sa vzťahuje riziko storna. Pre pojem riziko storna platí, že sa končí 2 roky po začiatku poisťnej zmluvy, pri ktorej keď príde v danom období k zániku poisťnej zmluvy, je sprostredkovateľ povinný províziu vrátiť. Poisťné zmluvy, ktorých sa spor týka, boli uzatvárané pre spoločnosť Wüstenrot poisťovňa, a. s. Okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že spoločnosť Gradua Finance, a. s., ako postupca uzavrela dňa 21. 12. 2010 so spoločnosťou GSL Services, s. r. o., ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej. Následne spoločnosť GSL Services, s. r. o., uzavrela dňa 20. 09. 2013 Zmluvu o postúpení pohľadávok so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s. r. o., predmetom ktorej bolo aj postúpenie pohľadávky voči žalovanej. Právny zástupca žalovanej v prejednávanej veci uviedol, že žalobca nepreukázal svoj nárok na vrátenie provízie, pretože zatiaľ nepreukázal, že by došlo k stornovaniu žalovaných zmlúv a nepreukázal, že nejaké peňažné prostriedky žalovanej zaplatil. Právny zástupca žalovanej tiež namietal to, že nakoľko stornované zmluvy sú z obdobia roku 2007 a 2008 mal by sa daný vzťah posudzovať podľa zmluvy uzatvorenej v roku 2007. V tejto zmluve je v článku V. bod 5.1 uvedené, že sprostredkovateľ, t. j. žalovaná ručí za storno sprostredkovaných poisťných zmlúv. Keďže žalovaná je ručiteľom, musí tu byť aj hlavný vzťah. Takto definované ručenie je veľmi všeobecné. Nie je tam najmä špecifikovaná osoba dlžníka. Z uvedeného článku nevyplýva, za aký záväzok má žalovaná ručiť, kto je veriteľ, kto je dlžník a o aký záväzkový vzťah sa má v tomto prípade jednať. Je potrebné, aby žalobca presne špecifikoval hlavného dlžníka a veriteľa a aby preukázal, či hlavný záväzok už zanikol a či teda dlžník už sám plnil. Ak žalobcovi, resp. jeho právneho predchodcovi vznikol nejaký nárok, tak potom je potrebné vyriešiť otázku, či si od hlavného dlžníka nejakú sumu uplatňoval, resp. či si ju aj vymohol. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu okresný súd dospel k záveru, že v konaní nebola sporná existencia záväzkového vzťahu medzi stranami sporu podľa Zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007. Išlo o právny vzťah v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorý nebol výslovne v zákone upravený ako zmluvný typ, t. j. išlo o zmluvu o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007, ktorú súd posúdil ako zmluvu nepomenovanú (inominátnu), pretože neobsahovala podstatné časti žiadneho zmluvného typu, avšak predmet záväzku bol dostatočne určený. Sporná taktiež nebola skutočnosť, že žalovaná uvedené poisťné zmluvy uzavrela, že za tieto poisťné zmluvy jej bola vyplatená spoločnosťou Gradua Finance, a. s. provízia, a že tieto poisťné zmluvy boli stornované v lehote dvoch rokov od začatia poistenia. Sporné však zostalo ustanovenie čl. V. bod 5.1 Zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007, podľa ktorého „sprostredkovateľ ručí za storno sprostredkovaných poisťných zmlúv“. Výšku „storno provízie“ v závislosti od dĺžky trvania sprostredkovanej poisťnej zmluvy upravuje tabuľka koeficientov na základe zmlúv s jednotlivými zmluvnými partnermi zastúpeného. „Storno províziou“ sa na účely tejto zmluvy rozumie provízia, ktorú je sprostredkovateľ povinný zastúpenému vrátiť. „Storno províziou“ je sprostredkovateľ povinný zastúpenému vrátiť do 15 dní od výzvy zastúpeného na vrátenie „storno provízie“. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaní napadnutého rozsudku uviedol, že ručenie je právny

pomer medzi ručiteľom, t. j. osobou odlišnou od dlžníka a veriteľom, obsahom ktorého je záväzok, že ak dlžník voči veriteľovi nesplní svoj záväzok, uspokojí ho ručiteľ. Povahu ručiteľského záväzku charakterizuje vzťah ručiteľského záväzku a hlavného záväzku, ktorý určuje akcesorita a subsidiarita. Ručiteľský záväzok je akcesorický, závislý čo do svojho vzniku, zániku, platnosti a spravidla aj od obsahu záväzku medzi dlžníkom a veriteľom, ktorý je hlavný. Ručiteľský záväzok je záväzkom subsidiárnym, pretože povinnosť ručiteľa splniť záväzok má vo vzťahu k primárnej povinnosti dlžníka podpornú povahu. Ručiteľ je povinný plniť až vtedy, keď dlžník nesplní svoj splatný záväzok, napriek písomnej výzve veriteľa, aby plnil. Ručiteľ teda vystupuje ako náhradný dlžník. V článku V. bod 5.1 Zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007 je ustanovené, že sprostredkovateľ ručí za storno sprostredkovaných zmlúv. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nevedel preukázať existenciu hlavného záväzku, ktorý mal byť ručiteľským záväzkom zabezpečený a preto, podľa názoru súdu prvej inštancie, žalobca nie je oprávnený požadovať od žalovanej plnenie vyplývajúce z ručiteľského (akcesorického vzťahu) v zmysle čl. V. bodu 5.1 Zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007, preto súd žalobu zamietol.

3. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci okresným súdom a tiež z toho dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatuje, že medzi stranami sporu nebola sporná existencia záväzkového vzťahu na základe Zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa zo dňa 11. 09. 2007, ktorú súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu nepomenovanú (inominátnu). Za spornú nepovažoval ani skutočnosť, že uzatvorenie 18-tich poisťných zmlúv bolo skutočne žalovanou sprostredkované a bola jej za to vyplatená provízia, a že tieto zmluvy boli stornované do 2 rokov od ich platnosti. Za sporné považoval súd prvej inštancie ustanovenie čl. V. bod 5.1 Zmluvy, ktoré upravuje podmienky vrátenia „storno provízie“. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobca nemá voči žalovanej nárok na vrátenie „storno provízie“, pretože ustanovenie čl. V. bod 5.1 Zmluvy posúdil ako ručiteľský záväzok žalovanej. Súdu prvej inštancie však nebolo zrejmé za aký záväzok má žalovaná ručiť, lebo jeho existenciu žalobca nepreukázal. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne a to vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil čl. V. bod 5.1 Zmluvy a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na ustanovenie § 662 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka a uviedol, že režim vrátenia provízie dohodnutý v čl. V. bod 5.1. Zmluvy je v súlade so zákonnou úpravou Obchodného zákonníka uvedenou v ustanovení upravujúcom zánik nároku na províziu pri zmluve o obchodnom zastúpení (§ 662 ods. 1 Obchodného zákonníka). Zdôraznil, že Najvyšší súd SR v obdobných veciach vedených pod sp. zn. 2Obdo/26/2008 a sp. zn. 2Obdo/27/2008 posudzoval nároky na vrátenie „storno provízie“ za sprostredkovanie zmlúv, ktoré zanikli predčasne, pričom rozhodol tak, že aplikácia ustanovenia § 662 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka je na tieto prípady dôvodná. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že svoj nárok právne odôvodnil viac krát, pričom v podaniach zo dňa 07. 01. 2014 a zo dňa 28. 03. 2014 opakovane uviedol právne odôvodnenie svojho nároku s poukazom na § 662 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka. Predložil súdu rozsudky, ktoré boli vydané v sporoch, kde na strane žalobcu vystupovali rovnaké sporové strany, pričom tam išlo o tie isté zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa (rozsudok Okresného súdu Košice II. sp. zn. 37C/181/2010, rozsudok Okresného súdu Bratislava sp. zn. 16C/41/2011, rozsudok Okresného súdu Košice II. sp. zn. 18C/81/2011 a rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 8C/226/2011). Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalobcu čo do povinnosti žalovanej vrátiť storno províziu podľa čl. V. bod 5.1 Zmluvy, zameral sa len na prvú vetu o ručení za storno sprostredkovaných zmlúv a ďalej sa predmetným ustanovením zmluvy nezaoberal. Tiež sa nezaoberal zákonnou úpravou zániku nároku na províziu podľa § 662 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, pričom žiadnym spôsobom neodôvodnil, prečo na toto ustanovenie neprihliadal a neaplikoval ho na predmetnú vec. V závere odvolania žalobca uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalobcovi prizná náhradu trov právneho zastúpenia.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku - ďalej v texte len „CSP“) prejednal odvolanie žalobcu z dôvodov a v rozsahu danom ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním

napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil; podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. V danom prípade bolo odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podané dňa 08. 07. 2014, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, podľa ustanovenia § 470 ods. 1 a 2, veta prvá ktorého: „ Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.“ Z uvedeného je zrejmé, že právne účinky odvolania žalobcu podaného za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občianskeho súdneho poriadku zostali zachované a že súd po nadobudnutí účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. správne konal podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, ktorý v odvolaní súdu prvej inštancie vytkol, že vec nesprávne právne posúdil a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, konkrétne, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené.

7. Pokiaľ ide o odvolaciu námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzajúc z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že v konaní nebola sporná existencia záväzkového vzťahu medzi stranami sporu podľa Zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007. Sporná nebola ani skutočnosť, že žalovaná poisťovňa, vo vzťahu ku ktorým si uplatnil žalobca nárok na „storno províziu“ uzavrela, že za uzavretie týchto poisťovacích zmlúv jej bola spoločnosťou Gradua Finance, a. s. vyplatená provízia a že tieto poisťovacie zmluvy boli stornované v lehote dvoch rokov od začatia poistenia. Sporné zostalo podľa okresného súdu ustanovenie čl. V bod 5.1 Zmluvy o vykonávaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007, podľa ktorého „sprostredkovateľ ručí za storno sprostredkovaných poisťovacích zmlúv“, ktoré okresný súd na zistený skutkový stav aplikoval tak, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko nepreukázal existenciu hlavného záväzku, ktorý mal byť ručiteľským záväzkom zabezpečený a preto nie je oprávnený požadovať od žalovanej plnenie vyplývajúce z ručiteľského (akcesorického) záväzku podľa článku V bod 5.1 Zmluvy o vykonaní činnosti podriadeného sprostredkovateľa poistenia zo dňa 11. 09. 2007.

8. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že vyššie uvedený právny záver súdu prvej inštancie, na základe ktorého žalobu ako nedôvodnú zamietol, nie je správny. Predmetom konania je nárok na tzv. „storno províziu“, teda nárok na vrátenie provízie v zmysle § 662 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa znenia ktorého: „provízia, ktorá už bola uhradená, musí sa vrátiť, ak nárok na ňu zanikol podľa odseku 1“. Súd prvej inštancie vychádzajúc z doslovného znenia prvej vety článku V bod 5.1 Zmluvy (ktoré znenie je zavádzajúce v tom slova zmysle, že nárok na vrátenie provízie ako taký je tam nesprávne vymedzený ako ručiteľský záväzok) posúdil nárok žalobcu na vrátenie provízie nesprávne ako nárok vyplývajúci z ručiteľského záväzku. Vychádzajúc z uvedeného nesprávneho právneho posúdenia uplatneného nároku žalobcu ako nároku vyplývajúceho z ručiteľského záväzku, ktorého existencia nebola v konaní preukázaná, okresný súd neskúmal uplatnený nárok žalobcu z hľadiska ustanovenia § 662 Obchodného zákonníka, teda neskúmal či sú v danom prípade splnené podmienky na vrátenie provízie podľa ustanovenia § 662 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo nie, v dôsledku čoho okrem nesprávneho právneho posúdenia aj neúplne zistil skutkový stav.

9. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Úlohou súdu prvej inštancie bude - vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu o právnej kvalifikácii uplatneného nároku, ktorým je súd prvej inštancie viazaný - opätovne vykonať dokazovanie za účelom zistenia, či skutkové okolnosti daného sporu odôvodňujú priznanie žalobou uplatneného nároku na vrátenie provízie v zmysle ustanovenia § 662 Obchodného zákonníka, do ktorého je transponovaný článok 11 Smernice Rady 86/653/EHS, ktorého výkladom sa vo vzťahu k nároku na vrátenie provízie zaoberal Súdny dvor Európskej únie v odôvodnení rozsudku vydaného vo veci C-48/16, Ergo poisťovňa

proti Alžbete T.. Z právnych záverov Súdneho dvora Európskej únie uvedených v predmetnom rozsudku je možné vychádzať aj pri právnom posúdení nároku na „storno províziu“ uplatneného v tomto sporovom konaní.

11. V novom rozhodnutí vydanom po doplnení dokazovania a následnom správnom posúdení veci z hľadiska ustanovenia § 662 Obchodného zákonníka rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 396 ods. 3 CSP aj o trovách tohto odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).